آرمان ملی
armanmeli.ir
سال هشتم
شماره ۲۵۱۶
سه شنبه
۱۲ • ۰۸ • ۱۴۰۵
۲۳ جمادی الاول ۱۴۴۸ / ۲۳ نوامبر ۲۰۲۶

نکته

هواشناسی هشدار داد

سازمان هواشناسی نسبت به وقوع رگبار و رعد و برق در ۳۰ استان همچنین افزایش ارتفاع موج در خلیج فارس هشدار داد.

سازمان هواشناسی با صدور هشدار سطح نارنجی با اشاره به تشدید فعالیت سامانه بارشی آورده است: طی (۱۲ آبان) وقوع رگبار باران، رعد و برق، وزش باد نسبتا شدید، مه، بارش برف در نقاط مرتفع در دامنه و ارتفاعات مازندران، ارتفاعات استان های زنجان، قزوین، البرز، تهران، سمنان و نیمه شرقی آذربایجان شرقی، جنوب غرب کرمان و شمال شرق هرمزگان پیش بینی می شود.

از آثار این مخاطره جوی می توان به جاری شدن سیلاب، طغیان رودخانه های فصلی، آبگرفتگی معابر، اختلال در ناوگان حمل و نقل، لغزندگی محورهای مواصلاتی، کاهش شعاع دید، وقوع صاعقه، وزش باد شدید موقتی، احتمال شکستن درختان کهنسال و فرسوده، سقوط سنگ و اشیاء از ارتفاعات و خسارت به سازه های موقت و محصولات کشاورزی اشاره کرد.

سازمان هواشناسی نسبت به خودداری از تردد و اتراق در حاشیه و بستر رودخانه ها و مسیل ها، پرهیز از سفرهای غیر ضروری، خودداری از انجام فعالیت های طبیعت‌گردی و جابجایی عشایر، احتیاط در فعالیت های عمرانی آمادگی دستگاههای اجرایی و امدادی، آمادگی راهداری و بازگشایی دهانه پل ها و کانال ها در محورهای مواصلاتی بین شهری، آمادگی شهرداری ها برای پاکسازی کانال ها و آبروها، اتخاذ تمهیدات لازم جهت جلوگیری از خسارت ناشی از وزش باد شدید، احتیاط در عبور و مرور و عدم پارک خودرو در اطراف ساختمان های نیمه‌کاره و درختان کهنسال و فرسوده و تعجیل در برداشت محصولات کشاورزی توصیه می کند.

باران و رعد و برق

سازمان هواشناسی با صدور هشدار سطح زرد با اشاره به فعالیت سامانه بارشی آورده است: وقوع رگبار باران، رعدوبرق، وزش باد، در نواحی مستعد با گردوخاک، مه، در ارتفاعات احتمال برف سه‌شنبه (۱۲ آبان) در گیلان، مازندران، گلستان، اردبیل، آذربایجان شرقی، نیمه شمالی آذربایجان غربی، زنجان، قزوین، البرز، تهران، سمنان، قم، شمال اصفهان، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، کرمان، سیستان و بلوچستان، ایلام، هرمزگان و نیمه شمالی استان های مرکزی و همدان و چهارشنبه (۱۳ آبان) خراسان رضوی، خراسان شمالی، خراسان جنوبی، سیستان و بلوچستان، کرمانشاه، ایلام، لرستان، ارتفاعات مازندران، ارتفاعات سمنان، ارتفاعات گلستان، کرمان، هرمزگان، البرز، غرب و شمال تهران پیش بینی می شود.

حاکمیت این وضعیت آب و هوایی پنج‌شنبه (۱۴ آبان) در شمال سیستان و بلوچستان، جنوب کرمان، جنوب خراسان جنوبی، شمال هرمزگان، خراسان شمالی، گیلان، مازندران، اردبیل، غرب گلستان، خوزستان، کرمانشاه، کردستان، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، همدان، مرکزی، لرستان، نیمه غربی اصفهان، شمال بوشهر، نیمه شمالی فارس، قم، زنجان، قزوین، البرز، تهران، کهگیلویه و بویراحمد و چهارمحال و بختیاری دور از انتظار نیست.

در این وضعیت آب و هوایی لغزندگی جاده ها، احتمال بالا آمدن آب رودخانه ها و آبگرفتگی معابر، احتمال جاری شدن روان آب، صاعقه، وزش باد شدید موقتی، احتمال شکستن درختان کهنسال و فرسوده، احتمال خسارت به سازه های موقت و محصولات کشاورزی و احتمال سقوط سنگ در مناطق کوهستانی وجود دارد.

احتیاط در سفرهای برون شهری، عدم توقف و اسکان در کنار رودخانه ها و مسیل ها، احتیاط در فعالیت های کوه‌نوردی، طبیعت‌گردی و جابجایی عشایر، احتیاط در فعالیت های کشاورزی از جمله خودداری از محلول و سم پاشی باغات، جمع آوری و انتقال محصولات کشاورزی به مکان های امن و آمادگی نیروهای امدادی و شهرداری ها از توصیه های سازمان هواشناسی در این شرایط جوی است.

افزایش ارتفاع موج

سازمان هواشناسی با صدور هشدار سطح زرد آورده است: افزایش سرعت وزش باد تا محدوده ۲۰ تا ۲۶ نات و افزایش بیشینه ارتفاع امواج دریا تا محدوده ۱ تا ۱.۵ متر دوشنبه و سه‌شنبه در مناطق ساحلی و دور از ساحل استان هرمزگان، در خلیج فارس و تنگه هرمز و چهارشنبه در مناطق ساحلی و دور از ساحل استان های هرمزگان و بوشهر، در خلیج فارس و تنگه هرمز دور از انتظار نیست. از اثرات این مخاطره جوی می توان به غرق شدن شناگران و غواصان، پاره شدن تورهای صیادی و آسیب به قفس های پرورش ماهی، اختلال در ترددهای دریایی و تردد قایق های صیادی، شناورهای سبک و نیمه سنگین، اختلال در تردد شناورهای مسافربری و تجاری و اختلال در فعالیت های فراساحلی و سکوهای نفتی اشاره کرد. سازمان هواشناسی نسبت به احتیاط در فعالیت های تفریحی و شیلاتی، احتیاط در تردد شناورهای سبک و نیمه سنگین، اتخاذ محدودیت و تمهیدات لازم جهت فعالیت های ساحلی و فراساحلی و فعالیت های سکوهای نفتی و آماده باش برای مواجهه با خسارت احتمالی توصیه می کند.

«آرمان ملی» بایسته های سیاسی-اجتماعی پس از جنگ را بررسی می کند

لزوم حفظ نیروهای متخصص

آرمان ملی : جنگ ها معمولاً با محاسبه خسارت های نظامی، میزان تخریب زیرساخت ها، هزینه های اقتصادی و شمار قربانیان ارزیابی می شوند. در چنین محاسباتی، آنچه کمتر مورد توجه قرار می گیرد، آسیب هایی است که به سرمایه انسانی یک کشور وارد می شود؛ نیروی کاری که باید پس از پایان جنگ، چرخ های اقتصاد را دوباره به حرکت درآورد، کارخانه ها را فعال کند، خدمات عمومی را احیا کند و مسئولیت بازسازی زیرساخت های آسیب دیده را بر عهده بگیرد. از این منظر، یکی از مهم‌ترین نگرانی ها درباره وضعیت ایران پس از جنگ با آمریکا، نه فقط خسارت های مستقیم جنگ، بلکه احتمال تضعیف توان کشور برای حفظ نیروی کار و متخصصانی است که بازسازی به حضور آنها نیاز دارد. آمارهای منتشرشده در ماه های اخیر نشان می دهد بازار کار ایران با فشار قابل توجهی مواجه شده است. مالک حسینی، معاون وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، در اظهاراتی از احتمال از دست رفتن یک میلیون و ۲۰۰ هزار تا یک میلیون و ۴۰۰ هزار شغل تا پایان سال جاری شمسی خبر داده است. البته این رقم یک پیش‌بینی مشروط به تداوم رکود و انقباض ۷ تا ۸ درصدی اقتصاد است و نباید آن را به معنای از دست رفتن قطعی این تعداد شغل تلقی کرد. با این حال، همین هشدار نشان می دهد که چشم‌انداز اشتغال در کشور تا چه اندازه نگران‌کننده ارزیابی می شود. اهمیت این هشدار زمانی بیشتر مشخص می شود که آن را در کنار آمار دیگری قرار دهیم که همین مقام وزارت کار اعلام کرده است. بر اساس این اظهارات، از مارس تا اوت ۲۰۲۶ حدود یک میلیون و ۱۵۰ هزار نفر از فهرست بیمه اجباری خارج شده اند و تا پایان اوت نیز حدود ۳۰۰ هزار نفر به جمع دریافت‌کنندگان بیمه بیکاری اضافه شده اند. این دو رقم البته نباید به سادگی با یکدیگر جمع شوند یا معادل شمار بیکاران کشور در نظر گرفته شوند. خروج از فهرست بیمه الزاماً به معنای بیکاری کامل نیست و ممکن است بخشی از افراد به مشاغل غیررسمی، موقت یا کم‌درآمد روی آورده باشند. با این حال، کاهش شمار بیمه شدگان اجباری نشانه‌ای از اختلال در رابطه میان نیروی کار و بنگاه های اقتصادی است.

مساله بغرنج بیکاری

رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس مدعی شده است که بیش از یک میلیون و ۷۰۰ هزار کارگر از آغاز جنگ ۱۲ روزه تاکنون شغل خود را از دست داده اند. این ادعا نیز به دلیل تفاوت احتمالی در دوره زمانی، تعریف اشتغال و شیوه محاسبه، نیازمند بررسی مستقل است. در همین حال، گزارشی در ۸ اوت به نقل از داده های مرکز آمار ایران از کاهش حدود ۶۳۰ هزار شغل صنعتی در سه ماهه نخست سال خبر داده و برآوردهایی از بیش از ۴۵۰ هزار شغل از دست رفته به طور مستقیم بر اثر جنگ را نیز مطرح کرده است. روشن است که این ارقام ممکن است هم پوشانی داشته باشند و نمی توان آنها را بدون بررسی روش محاسبه، به عنوان خسارت های جداگانه در نظر گرفت. با وجود این ملاحظات، مجموعه این داده ها از مسئله‌ای فراتر از افزایش بیکاری حکایت می کند. آنچه اهمیت دارد، تغییر ساختار اشتغال و احتمال خروج بخشی از نیروی کار از فعالیت های مولد است. برای مثال، کارگری که سال ها در یک واحد صنعتی فعالیت کرده و پس از تعطیلی کارخانه به مشاغل موقت و غیررسمی روی می آورد، ممکن است همچنان در آمار رسمی شاغل محسوب شود، اما مهارت و تجربه‌ای که در اختیار صنعت قرار می داد، دیگر به همان شکل مورد استفاده قرار نمی گیرد. به همین دلیل، نرخ بیکاری به تنهایی نمی تواند تصویری کامل از وضعیت سرمایه انسانی کشور ارائه دهد. حتی افرادی که از یافتن شغل ناامید شده و جست‌وجوی کار را متوقف می کنند، ممکن است از جمعیت بیکار محسوب شده در آمار رسمی خارج شوند.

تاثیر رقابت های سیاسی

در کنار این وضعیت، مسأله مهاجرت نیز اهمیت ویژه‌ای پیدا می کند. در شرایطی که فرصت های شغلی محدود می شوند، درآمدها کاهش می یابند و چشم‌انداز اقتصادی مبهم می شود، تصمیم به مهاجرت می تواند برای بخشی از نیروی کار، به‌ویژه افراد تحصیل‌کرده و متخصص، جذاب‌تر شود. با این حال، باید میان افزایش رفت‌وآمد مرزی و مهاجرت دائمی تفاوت قائل شد. داده های مربوط به درخواست پناهندگی تصویر یکدستی از افزایش مهاجرت ارائه نمی کنند. بر اساس گزارش آژانس پناهندگی اتحادیه اروپا، ایرانیان در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ حدود ۳۶۰۰ درخواست پناهندگی در کشورهای اتحادیه اروپا و کشورهای همکار ثبت کرده اند؛ رقمی که تقریباً با دوره مشابه سال قبل قابل مقایسه بوده است. بنابراین، دست‌کم بر اساس این شاخص، نمی توان از شکل‌گیری موجی کم‌سابقه از پناه‌جویی در نیمه نخست سال سخن گفت. البته این داده ها به ماه های بعد از نیمه نخست سال تعمیم‌پذیر نیست و برای ارزیابی پیامدهای کامل جنگ باید اطلاعات تازه‌تری در اختیار داشت. با این حال، مسئله مهاجرت نیروی متخصص فقط به کسانی محدود نمی شود که در ماه های اخیر کشور را ترک کرده اند. گاهی مسئله مهم‌تر، کاهش انگیزه بازگشت در میان دانشجویان، پژوهشگران و متخصصانی است که پیش از جنگ در خارج از کشور زندگی می کردند. اگر سطح رقابت سیاسی در همین حد باقی بماند بی‌تردید اثر منفی در بازگشت نخبگان خواهد داشت. موضوعی که لارس فون تریه در فیلم سینمایی اروپا به خوبی آن را نشان داده است. جوانی که برای شرکت در بازسازی کشورش برمی‌گردد، تحت تاثیر رقابت های سیاسی قرار می گیرد و از هدف اولیه‌اش دور می شود. به نظر می رسد رقابت های سیاسی باید به وضعیت قابل پیش‌بینی تغییر کند تا موجب تشویش ذهنی نخبگان نشود. به بیان دیگر خطر اصلی آن است که جنگ به مشکلاتی که پیش از آن وجود داشته اند، ابعاد تازه‌ای اضافه کند. کشوری که پیش از جنگ نیز با دشواری حفظ متخصصان، کاهش فرصت های شغلی و مهاجرت نیروی تحصیل‌کرده مواجه بوده، اکنون باید هم‌زمان با رکود اقتصادی، خسارت های زیرساختی و ضرورت بازسازی نیز مقابله کند. در چنین شرایطی، حتی اگر مهاجرت تازه‌ای در مقیاس بسیار بزرگ رخ ندهد، کاهش تمایل متخصصان خارج از کشور به بازگشت می تواند به‌تدریج ظرفیت های علمی و فنی ایران را محدود کند.

نیاز کشور به متخصص

از سوی دیگر، بازسازی اقتصادی صرفاً به تأمین منابع مالی و وارد کردن تجهیزات وابسته نیست. کارخانه‌ای که آسیب دیده، برای بازگشت به چرخه تولید به مهندس، تکنسین، مدیر، نیروی ماهر و زنجیره‌ای از خدمات تخصصی نیاز دارد. بازسازی شبکه های آب، برق و حمل‌ونقل نیز بدون حضور نیروی انسانی متخصص امکان‌پذیر نیست. اگر در همین دوره، بخش مهمی از نیروهای ماهر به دلیل ناامنیانی اقتصادی و فقدان چشم‌انداز شغلی از بازار کار خارج شوند یا به فکر مهاجرت بیفتند، هزینه بازسازی افزایش خواهد یافت و زمان بیشتری برای احیای ظرفیت های اقتصادی لازم خواهد بود. به همین دلیل، حفظ سرمایه انسانی باید به یکی از اولویت های سیاست‌گذاری پس از جنگ تبدیل شود. حمایت از بنگاه های تولیدی برای حفظ نیروی کار، پرداخت به موقع دستمزدها، ایجاد امنیت شغلی، فراهم کردن امکان فعالیت برای متخصصان و کاهش موانع بازگشت ایرانیان خارج از کشور، بخشی از اقداماتی است که می تواند از تشدید این روند جلوگیری کند. در کنار آن، انتشار منظم و شفاف آمارهای اشتغال، بیمه، بیکاری و مهاجرت ضروری است تا امکان ارزیابی دقیق وضعیت فراهم شود. ایران برای بازسازی به منابع مالی، سرمایه‌گذاری و فناوری نیاز دارد، اما هیچ‌یک از این عوامل به‌تنهایی کافی نیستند. نیروی انسانی ماهر و متخصص، حلقه‌ای است که سایر ظرفیت ها را به تولید و توسعه تبدیل می کند. اگر این حلقه تضعیف شود، حتی تأمین منابع مالی و تجهیزات نیز نمی تواند به سرعت کشور را به وضعیت پیشین بازگرداند. شاید یکی از مهم‌ترین پیامدهای بلندمدت جنگ همین باشد: خسارتی که در آمار تخریب ساختمان ها و تأسیسات دیده نمی شود، اما می تواند سال ها بر توان اقتصادی و توسعه‌ای کشور اثر بگذارد.

رئیس سازمان غذا و دارو مطرح کرد

ذخایر استراتژیک دارویی کشور در وضعیت مناسب

رئیس سازمان غذا و دارو با بیان اینکه ذخایر استراتژیک دارویی کشور در وضعیت مناسبی قرار دارد، گفت: ذخایر مواد اولیه و داروهای ساخته‌شده در کشور و همچنین موجودی دارو در زنجیره تولید و توزیع، شرایط مطلوبی دارد و کشور از تاب‌آوری مناسبی برای تأمین دارو در بلندمدت برخوردار است. مهدی پیرصالحی روز دوشنبه در حاشیه همایش بین‌المللی حلال و سلامت در جمع خبرنگاران، با اشاره به وضعیت مسیرهای واردات دارو اظهار کرد: در حال حاضر دارو از مسیرهای مختلف وارد کشور می شود، هرچند این مسیرها زمان بر هستند و هزینه های واردات نیز افزایش یافته است، با این حال، برای داروهای تحت کنترل همچنان باید مسیرهای مناسبی برای تأمین واردات پیدا کنیم. وی افزود: خوشبختانه ذخایر دارویی کشور، چه در حوزه مواد اولیه و چه داروهای ساخته شده، در سطح مناسبی قرار دارد. همچنین مجموع ذخایر استراتژیک در اختیار دولت و موجودی دارو در کل زنجیره تولید و توزیع، شرایط مطلوبی دارد و از این نظر، برای مدت طولانی تاب‌آوری مناسبی خواهیم داشت. رئیس سازمان غذا و دارو درباره وضعیت تأمین داروهای بیمارستانی گفت: خوشبختانه در حوزه داروهای بیمارستانی با کمترین میزان کمبود مواجه هستیم و در حال حاضر کمبود خاصی در این بخش وجود ندارد. پیرصالحی با اشاره به مشکلات مالی بیمارستان ها و بدهی آنها به شرکت های دارویی تصریح کرد: بسیاری از بیمارستان ها بیش از یک سال است که بدهی های خود را به شرکت های تأمین‌کننده دارو پرداخت نکرده اند و همین مسئله موجب بروز مشکلاتی در همکاری شرکت ها با بیمارستان ها شده است. در چنین شرایطی، بیمارستان ها پیش از هر چیز باید برای پرداخت بدهی های خود اقدام کنند تا بتوانند داروهای مورد نیاز را دریافت کنند. وی درباره فروش اینترنتی دارو نیز اظهار کرد: ضوابط این حوزه با امضای دو وزیر مربوطه تدوین شده و دستورالعمل اجرایی آن نیز ابلاغ شده است. سازمان غذا و دارو پیگیر اجرای این موضوع است و هر مجموعه‌ای که ضوابط و الزامات تعیین‌شده را رعایت کند، می تواند در این حوزه فعالیت داشته باشد. رئیس سازمان غذا و دارو در ادامه درباره وضعیت تأمین و قیمت انسولین گفت: انسولین تولید داخل به میزان کافی و به وفور در کشور موجود است و از نظر قیمت نیز شرایط بسیار مناسبی دارد؛ به‌گونه‌ای که پرداختی بیماران برای تهیه آن اندک خواهد بود. پیرصالحی با اشاره به شرایط واردات انسولین خارجی افزود: با توجه به مشکلات موجود در مسیرهای واردات و همچنین اختصاص ارز با نرخ بازار تجاری به این محصولات، افزایش قیمت انسولین های وارداتی قطعی است. وی تأکید کرد: بیمارانی که از انسولین ایرانی استفاده می کنند، از نظر هزینه با مشکل خاصی مواجه نخواهند بود، اما افرادی که مصرف انسولین های خارجی و برند را انتخاب می کنند، باید مابه‌التفاوت قیمت این محصولات را پرداخت کنند.

تذکر عضو شورای شهر از تاخیر در رسیدگی

خشکیدگی درختان در ۳ بوستان جنگلی تهران

عضو شورای اسلامی شهر تهران با انتقاد از تأخیر در رسیدگی به وضعیت بوستان های جنگلی پایتخت، گفت: مشکل خشکیدگی درختان در سه بوستان جنگلی تهران ریشه در سال های گذشته دارد و با اقدامات کارشناسی و فوری می شد از گسترش این وضعیت جلوگیری کرد. ناصر امانی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به وضعیت فضای سبز تهران و خشکیدگی درختان در بوستان های جنگلی، اظهار کرد: این مشکل دست‌کم از حدود ۱۰ سال گذشته در فضای سبز تهران، به ویژه در بوستان های جنگلی چیتگر، سرخه حصار و لویزان، وجود داشته و کم‌آبی و گسترش آفت از عوامل مؤثر در بروز این وضعیت بوده‌اندوی با بیان اینکه در دوره پنجم و ششم مدیریت شهری اقدام مؤثری برای جلوگیری از گسترش این وضعیت انجام نشده است، افزود: نمی‌توان گفت امکان جلوگیری از خشکیدگی همه درختان وجود داشت، اما با انجام اقدامات علمی و کارشناسی و مداخله به موقع در ابتدای این دوره‌ها، می‌شد از گسترش خشکسالی و آسیب به بخش قابل توجهی از درختان جلوگیری کرد.

قطع حدود ۲۷ هزار درخت

امانی با اشاره به قطع حدود ۲۷ هزار درخت در بوستان چیتگر و ضرورت قطع تعدادی دیگر از درختان آلوده، تصریح کرد: درختانی که به آفت مبتلا شده‌اند، در صورت قطع نشدن می‌توانند زمینه آلودگی سایر درختان باقی‌مانده را فراهم کنند. این عضو شورای شهر تهران با اشاره به بهبود وضعیت آبرسانی به بوستان چیتگر در دوره فعلی مدیریت شهری، گفت: حجم آبی که اکنون به این بوستان می‌رسد، در مقایسه با گذشته وضعیت بهتری دارد، اما مسئله خشکیدگی درختان صرفاً به چیتگر محدود نیست. وی با انتقاد از بیان برخی دلایل برای توجیه وضعیت موجود درختان چیتگر، اظهار کرد: نمی‌توان همه عوامل را به ساخت وسازهای اطراف بوستان چیتگر یا وجود دریاچه نسبت داد؛ چراکه در بوستان هایی مانند سرخه حصار و لویزان نیز با مشکلات مشابهی مواجه هستیم، در حالی که شرایط ساخت وساز و وجود دریاچه در این مناطق یکسان نیست. به اعتقاد من، نسبت دادن مسئله به این عوامل بدون بررسی جامع، نوعی فرار از مسئولیت است. امانی با اشاره به ضرورت همکاری دستگاه های مسئول برای مهار آفت و جلوگیری از گسترش خشکیدگی درختان در پایتخت، گفت: در این زمینه، اداره‌کل منابع طبیعی نیز مسئولیت دارد و باید زودتر از مدیریت شهری نسبت به بروز چنین مشکلاتی هشدار می‌داد. بوستان های چیتگر و سرخه حصار در مالکیت منابع طبیعی قرار دارند و شهرداری به عنوان متولی اداره این بوستان ها، آنها را مدیریت می‌کند. وی ادامه داد: شهرداری برای انجام اقدامات لازم، از جمله قطع درختان خشکیده و آلوده، نیازمند دریافت مجوز از منابع طبیعی بوده است. با این حال، مکاتبات شهرداری با این مجموعه با تأخیر در دریافت پاسخ مواجه شده و در نهایت با ورود دادستانی و دستگاه قضایی، هماهنگی میان دستگاه ها برای مقابله با آفت و قطع درختان آسیب‌دیده دنبال شده است.

گزارش

سالانه حدود ۳۰۰ هزار سوختگی در ایران

معاون درمان وزارت بهداشت با بیان اینکه حدود ۵۰ درصد بیمارستان های کشور به دلیل قدمت بالا از نظر ایمنی و ساختاری با مشکلاتی مواجه هستند، گفت: برآوردها بر این بود که اصلاح حدود ۵۰۰ بیمارستان، به بیش از ۵۰۰ همت اعتبار نیاز دارد و اکنون قطعا این رقم به حدود ۹۰۰ همت رسیده است؛ با توجه به محدودیت منابع و بودجه، امکان انجام این اقدامات در کوتاه‌مدت وجود ندارد.

دکتر سید سجاد رضوی اظهار کرد: حدود ۳۰۰ هزار مورد سوختگی طی هر سال در کشور رخ می دهد که حدود ۱۰ درصد این افراد یعنی ۳۰ هزار نفر در بیمارستان ها بستری می شوند و از میان بستری ها نیز حدود ۱۰ درصد یعنی ۳۰۰۰ نفر جان خود را از دست می دهند.

او با بیان اینکه تقویت حمایت های بیمه‌ای از بیماران سوختگی ضروری است، خاطرنشان کرد: اگرچه بیمه ها در زمان بستری حمایت های مناسبی از بیماران دارند، اما حمایت های پس از ترخیص بیمار از بیمارستان که شامل مراقبت های درمانی، روانی و اجتماعی مختلفی برای سال های طولانی می شود تا حدودی ضعیف است.

معاون درمان وزارت بهداشت درباره ضرورت دسترسی به لباس های مخصوص بیماران سوختگی گفت: لباس های مخصوص بیماران سوختگی می تواند هزینه های درمانی این بیماران را به میزان قابل توجهی کاهش دهد. بر اساس مباحث مطرح‌شده، پوشش بیمه‌ای این لباس ها می تواند هزینه های مرتبط با سوختگی های شدید را ۱۰ تا ۲۰ برابر کاهش دهد. بر همین اساس هم پوشش بیمه‌ای وسایل و تجهیزات ضروری و کاهنده هزینه ها را پیگیری می کنیم.

رضوی با بیان اینکه تخصصی سازی خدمات درمانی سوختگی ضروری است، توضیح داد: با موضوع تخصصی سازی در نظام سلامت و حوزه سوختگی مواجه هستیم. منظور از تخصصی سازی این است تمایل داریم پزشکانی که دوره های تخصصی و فوق تخصصی را گذرانده اند در حوزه سوختگی فعالیت کنند، در حالی که بخش قابل توجهی از ظرفیت پزشکان عمومی را در چرخه درمان کنار گذاشته ایم. یکی از برنامه های وزارت بهداشت این است که این پزشکان را توانمند کنیم تا دست‌کم در مراکز سطح دو بتوانند خدمات مناسبی ارائه دهند.

او با بیان اینکه باید از ظرفیت پزشکان عمومی در حوزه های مختلف درمانی استفاده کنیم، توضیح داد: نظام سلامت برای حوزه هایی مانند اورژانس، بیهوشی، مراقبت های ویژه و سوختگی، می تواند از ظرفیت بالای پزشکان عمومی استفاده کند و زمینه ارائه خدمات سوختگی را با توانمندسازی این گروه از پزشکان، در کنار سایر واحدهای درمانی فراهم کند.

وضعیت مراکز درمان سوختگی

رضوی با اشاره به وضعیت مراکز درمان سوختگی در کشور گفت: برخی استان ها فاقد تخت سوختگی هستند؛ در حال حاضر، تعداد تخت های سوختگی تقریبا نصف استاندارد مورد نیاز است و تعداد تخت های مراقبت های ویژه نیز پایین است. معاون درمان وزارت بهداشت درباره فقدان اطلاعات درباره افراد دچار سوختگی گفت: ضعف اطلاعات در حوزه سوختگی، یکی از مشکلات نظام سلامت است. اگر درباره وضعیت جمعیت شناختی بیماران سوختگی اطلاعات بخواهند، باید از واحدهای مختلف اطلاعات جمع‌آوری کنیم تا بتوانیم پاسخ مناسب را ارائه دهیم؛ این در حالی است که باید یک سامانه ثبت اطلاعات داشته باشیم تا تمام بیماران سوختگی از زمان وقوع حادثه تا سال های بعد به راحتی قابل رصد باشند. او ادامه داد: با وجود اطلاعاتی که متخصصان سوختگی، پرستاران، توانبخشی، روانشناسان، روانپزشکان و سایر گروه های فعال در این حوزه در اختیار دارند، همچنان در موضوع سوختگی با ابهاماتی مواجه هستیم. وجود سامانه ثبت کمک می کند علل سوختگی، عملکرد مراکز درمانی، میزان موفقیت آنها، داروها و تجهیزات مورد استفاده و همچنین مشکلات موجود را به صورت دقیق بررسی کنیم و بر اساس اطلاعات معتبر در برنامه ریزی ها مشارکت داشته باشیم. رضوی درباره ضرورت توجه به پیشگیری از حوادث سوختگی اظهار کرد: هشدارهایی درباره سوختگی نزدیک نوروز و چند روز مانده به چهارشنبه سوری از طریق تلویزیون پخش می شود. همچنین آتش نشانی، اورژانس و مراکز سوختگی برای ارائه خدمات به حالت آماده باش درمی آیند؛ در حالی که باید از مدت ها قبل برای جلوگیری از وقوع این حوادث برنامه ریزی کنیم.

میزان مراجعات ناشی از سوختگی

رضوی با بیان اینکه میزان مراجعات ناشی از سوختگی در برخی مقاطع با تلفات جنگ برابری می کند، توضیح داد: گاهی اوقات، تعداد افرادی که به دلیل سوختگی به مراکز درمانی مراجعه می کنند با آمار تلفات جنگ برابری می کند و حتی در برخی موارد بیشتر است. منظور این نیست که مردم جشن نگیرند یا شادی نکنند؛ مردم باید جشن بگیرند و شاد باشند، اما می توانند شادی و جشن ایمن داشته باشند. نباید تصور کنیم که برگزاری مراسم ضروری نیست، بلکه باید زمینه برگزاری ایمن آنها را فراهم کنیم تا از حوادث ناشی از استفاده از وسایل غیراستاندارد جلوگیری شود. معاون درمان وزارت بهداشت در ادامه با اشاره به ایمنی بیمارستان ها در برابر حریق گفت: حدود ۵۰ درصد بیمارستان های کشور به دلیل قدمت بالا از نظر ایمنی و ساختاری با مشکلاتی مواجه هستند. برآوردها بر این بود که اصلاح حدود ۵۰۰ بیمارستان، به بیش از ۵۰۰ همت اعتبار نیاز دارد و اکنون قطعا این رقم به حدود ۹۰۰ همت رسیده است. با توجه به محدودیت منابع و بودجه، امکان انجام این اقدامات در کوتاه‌مدت وجود ندارد و نمی توانیم هر سال تعداد زیادی بیمارستان را اصلاح کنیم. وی با بیان اینکه برخی بیمارستان ها به محلی پرخطر برای بیماران و کارکنان تبدیل شده اند، افزود: در این مدت، اقداماتی در زمینه آموزش کارکنان برای مواجهه با حریق انجام داده ایم و همکاری آتش نشانی نیز در آموزش پرسنل بسیار خوب بوده است. معاون درمان وزارت بهداشت با اشاره به مشکلات نظام پرداخت در مراکز درمان سوختگی گفت: یکی از مشکلاتی که موجب نارضایتی در حوزه سوختگی می شود، وضعیت نظام پرداخت است. تمام کارکنان این مراکز از پرستاران و پزشکان گرفته تا سایر نیروها با ایثار و علاقه فعالیت می کنند؛ اما مراکز سوختگی با مشکلات مالی مواجه هستند.